

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I.35.281/2024/2.

A tanács tagjai:

Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Heinemann Csilla bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője:

Marton & Bikki Ügyvédi Iroda

név ügyvéd

Cím3

Az alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője:

név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

adóhatósági határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék

104.K.704.028/2023/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cég1 (továbbiakban: felperesi jogelőd) általános jogutódja, amelynek bejelentett főtevékenysége 2021. júniusában TEÁOR 6810 „saját tulajdonú ingatlan adásvétele” volt. A felperesi jogelőd 2021. júniusában fogadta be a cég2-től (a továbbiakban: számlakibocsátó) a 2021/00026 sorszámú számlát, amelyen gazdasági eseményként építőiparhoz kapcsolódó különféle termékek értékesítése került feltüntetésre. A felperesi jogelőd 2021. júniusi általános forgalmi adónemre vonatkozó bevallásában a számla áfa-tartalmát levonásba helyezte.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2021. június hónapra áfa-adónemben elvégzett adóellenőrzés eredményeként, megismételt eljárásban, a felperes terhére 1.329.000 Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg, és 332.000 Ft adóbírságot szabott ki, 2808564934 iktatószámú határozatával.

[3] A felperes fellebbezésére eljáró alperes 1740192509 iktatószámú másodfokú határozatával az elsőfokú adóhatóság határozatát helyben hagyta. A határozat indokolása szerint a felperesi jogelőd részéről, a számlakibocsátótól 2021. júniusában befogadott számlán szereplő gazdasági esemény a felek között nem valósult meg, ezért az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes a számla után adólevonási jogát nem gyakorolhatja.

[4] A határozat indokolása szerint a felperesnek tudnia kellett volna arról, hogy adókijátszásban vett részt. Az indokolás, annak 5.; 13-14.;24.oldala, részletesen ismertette, hogy melyek azok az objektív tények, amely alapján szerint a felperesnek tudnia kellett arról, hogy adókijátszásban közreműködik, és melyek azok az ésszerűen elvárható intézkedések, amelyeket elmulasztott. Ezek, többek között, hogy nem győződött meg a számlakibocsátó ügyvezetőjének személyéről, teljesítőképességéről, a cég tárgyi, személyi feltételeiről, az árukészlet meglétéről.

A határozat indokolása ismertette, hogy a számlakibocsátónál és annak számlakibocsátóinál jogkövetési vizsgálat lefolytatására került sor, amelynek során feltárták, hogy a számlakibocsátás időpontjában bár 39 különböző szakértelmet igénylő tevékenységet jelentett be a számlakibocsátó cég, a bejegyzett tevékenységi körében éppen a számlán szereplő értékesítéshez kapcsolódó építőanyag kereskedelem nem szerepelt, melyet a felperesnek észlelnie kellett volna. A számlakibocsátó építőanyagok raktározására nem rendelkezett alkalmas telephellyel és székhellyel sem.

Az indokolás szerint sem a felperes, sem a számlakibocsátó nem bocsátott a vizsgálat során az adóhatóság rendelkezésére olyan dokumentumot, nem közölt olyan információt, amely az árut átvevő személyeket, a járművet vagy a fuvarozó céget azonosíthatta volna.

[5] Az alperes határozata indokolása szerint a Kúria Áfa.tv. 120.§ a.) pontja értelmezéséről szóló 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontjában foglalt minősítésnek feleltethető meg a vizsgált számla szerinti jogügylet, ugyanis a gazdasági esemény megtörtént, azonban nem a számlán szereplő felek között.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] A felperes kereseti kérelmére eljáró Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a

továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával 104.K.704.028/2023/24. sorszámú ítéletével elutasította.

[7] Az ítélet indokolása szerint valamennyi körülmény, bizonyíték értékelése eredményeként az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes adólevonási jogának alapját képező számlakibocsátó részéről kibocsátott számlán szereplő gazdasági esemény nem a számlán feltüntetett felek között valósult meg, ezért azokra jogszerűen adólevonási jog nem alapítható.

[8] Az ítélet indokolása ismertette az adólevonási jog tárgyi és alaki feltételeit, az Áfa tv. 119. § (1) bekezdése, 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja, a számviteli törvény 165. § (2) bekezdése, 166. § (2) bekezdése rendelkezéseit.

[9] Az indokolás szerint az alperes az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 99. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének eleget tett, a tényállás megállapítása szempontjából releváns valamennyi tény, körülményt feltárta, a bizonyítékokat a határozatban értékelte, és megállapította, hogy az alperes döntése megfelelt a Kúria és az EUB által az adólevonási jog gyakorolhatóságával kapcsolatban kialakult joggyakorlatnak is.

[10] Utalt a számlabefogadó részéről ésszerűen elvárható intézkedéseket értékelő kúriai határozatokra. (Kfv.I.35.318/2018/8., Kfv.I.35.664/2019/11., Kfv.I.35.024/2020/7., Kfv.I.35.035/2021/7.) Hangsúlyozta, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint az adólevonási jog gyakorlásához, az ésszerűen elvárható intézkedések értékelése során olyan mélységű vizsgálat követelhető meg a számlakibocsátó felé az adózótól, amely igazolhatja, hogy ténylegesen a számlakibocsátó végezte a számlában feltüntetett tevékenységet. Ehhez kapcsolódóan kiemelte, hogy az alperes helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget annak, hogy a számlakibocsátó tevékenységei között a cégnyilvántartás adatai szerint nem szerepelt az építőanyag kereskedelem. Utalt arra, hogy az Elektronikus Beszámoló Portálon a gazdasági társaságok korábbi üzleti éveinek hiteles adatai elérhetőek, azaz a felperesi jogelőd ennek használatával észlelhette volna, hogy a számlakibocsátó készleteinek értéke 2013. óta folyamatosan 0 volt. Kiemelte a számlakibocsátó ügyvezetőjével való személyes kapcsolattartás hiányát is, s ezzel összefüggésben alaptalannak találta a 2021. júniusában kibocsátott számla vonatkozásában a Covid19-járványra történő hivatkozást. Az indokolás szerint az ésszerűen elvárható intézkedések elmulasztását jelentette a teljesítés megtörténtéről való meggyőződés hiánya is.

[11] Az ítélet szerint a felperes tévesen hivatkozott az adóelőny hiányára is, ugyanis a számlakibocsátó nem tett eleget az adólevonási joghoz kapcsolódó számlával összefüggésben áfa-fizetési kötelezettségének.

[12] Az indokolás részletesen kitért arra, hogy a felperes bizonyítási indítványa az ügyvezető és tanúk meghallgatása teljesítése miatt volt indokolatlan.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélettel szemben a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályú megsemmisítésével és az eljáró közigazgatási hatóság új eljárás lefolytatására kötelezésével, másodlagosan a Fővárosi Törvényszék határozata hatályon kívül helyezését kérte, a Törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása mellett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján kérte, hangsúlyozva mindkét befogadási ok esetén, hogy a jogalkotó ezen pontokra alapított befogadási kérelemre indokolási kötelezettséget nem kíván meg.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjához kapcsolódó befogadási ok esetében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében túlzottan támaszkodott az alperesi határozatban, illetve a védiratban foglaltakra, így téves és jogsértő következtetésre jutott, nem a súlyuknak megfelelően mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Állította, hogy a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok hiányos, kirívóan okszerűtlen értékelésével hozta meg jogsértő döntését. Álláspontja szerint a felperes bizonyítékait figyelmen kívül hagyó alperesi döntést fogadta el irányadónak, egyes bizonyítékokat iratellenes módon nem vett figyelembe, másokat pedig figyelembe vett, a feltárt konstrukciót nem egészében vizsgálta, hanem egyes részelemeket emelt ki.

[16] Hangsúlyozta, hogy az ítélet teljességével szembeni követelmény feltételezi, hogy a bíróságnak számba kell vennie minden bizonyítékot, amely az általa felülvizsgált közigazgatási határozatban szereplő döntés alapján képezi.

[17] A felülvizsgálati kérelem utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. §, és 346. § (4)-(5) bekezdése megsértésére, állította, hogy az elsőfokú bíróság döntése súlyosan megsértette indokolási kötelezettségét, mert a döntés nem is tartalmaz jogi indokolást, illetve az indokolás az általánosság szintjén maradt. A felperes szerint a bíróság indokolásából nem derül ki, hogy mely jogszabályra alapította döntését, és nem adta magyarázatát annak, hogy milyen bizonyítékokra alapítja azt az álláspontját, hogy a gazdasági események a felek között nem történtek meg, a gazdasági eseményeket nem a számlakibocsátó teljesítette.

[18] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet önmagában alkalmatlan az érdem felülvizsgálatra, hiszen mindösszesen 5 bekezdésben rögzíti a történeti tényállást, 5 bekezdésben ismerteti a felek álláspontját, s bár a jogi indokolás 22 bekezdésből áll, ebből azonban 11 bekezdés pusztán jogszabályi ismertetés és 6 mindössze az indokolás.

[19] Hangsúlyozta, hogy a bíróság nem értékelte az áru meglétére tett tanúvallomásokat, nem értékelte, hogy a felperesi jogelőd cégnyilvántartásba bejegyzett, működő és adóalanyisággal rendelkező cégtől szerzett be árut, s nem értékelte a felperes részéről az ellenőrzési időszakra vonatkozóan adóhatóság részére csatolt bizonyítékokat.

[20] A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság tévesen állította, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, e körben utalt arra, hogy a felperes több alkalommal hívta fel az elsőfokú bíróság figyelmét arra, hogy az alapeljárásban a felperes jogelődje írásban tett nyilatkozata, és a számlakibocsátó ügyvezetőjének a nyilatkozata több tekintetben ellentmondásos volt, mely ellentmondást nem oldottak fel.

[21] A felülvizsgálati kérelem szerint a megelőző eljárásban az elsőfokú adóhatóság nem tett eleget az első határozatát másodfokú adóhatóság részéről hatályon kívül helyező és új eljárásra kötelező határozatban rögzített előírásnak, mely szerint további bizonyítékok beszerzése szükséges. A felülvizsgálati kérelem szerint ugyanis az elsőfokú adóhatóság megelégedett azzal, hogy a megismételt új eljárásban csupán a felperes törvényes képviselőit nyilatkoztatta, a fennálló nyilvánvaló ellentmondásokat azonban nem tisztázta.

[22] A felülvizsgálati kérelem szerint sem az adóhatóság, sem a bíróság nem tárta fel azon objektív tényeket és körülményeket, amely a kívülálló számára is ellenőrizhető módon alátámasztaná, hogy a gazdasági esemény nem a számlán szereplő felek között valósult meg, ezzel az Európai Unió Bírósága gyakorlatát sem követte.

[23] A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság indokolatlanul értékelte a felperes hátrányára, hogy a vizsgált időszakban és korábban sem rendelkezett a számlakibocsátó készlettel. Ugyancsak tévesen értékelte a felperes hátrányára, hogy nem győződött meg arról, hogy a számlakibocsátó tevékenységi körei között nem szerepelt építőanyag kereskedelem, ugyanis egyrészt a felperes ügyvezetői néhai édesapjuk által kialakított gazdasági kapcsolatot folytatták a számlakibocsátóval, másrészt a felperes partnerállománya meghaladja az ezres nagyságrendet. Ugyancsak súlytalannak kellett volna tekinteni a személyes kapcsolattartás hiányára történő hivatkozást, ugyanis a kapcsolatot a felek telekommunikációs eszközökön is tarthatták.

[24] Felülvizsgálati kérelmében szó szerint idézte név², a felperes törvényes képviselője 2024. szeptember 11. napján kelt írásbeli nyilatkozatában foglaltakat az áru leszállításának ellenőrzéséhez kapcsolódóan.

[25] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet és az alperes döntése is tévesen értékelte a felperes terhére azt a körülményt, hogy a számlakibocsátó nem tett eleget áfa-fizetési kötelezettségének, ugyanis nem tartalmazza az indokolás, hogy mely jogszabályi előírás mentén kellett volna tudomással bírnia a felperesnek minderről.

[26] Összességében a felülvizsgálati kérelem kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok hiányos, kirívóan okszerűtlen értékelésével jogsértő döntést hozott. A felperes bizonyítékait figyelmen kívül hagyta, a hiányos feltárt tényállást nem egészében vizsgálta, egyes részelemeket – alperes határozatában és védiratában foglaltakkal egyezően – emelt ki, így megállapításai tévesek, határozata pedig jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[29] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadási okhoz a bíróság nincs kötve.

[30] A felülvizsgálati kérelemben a felperes két befogadási okot jelölt meg, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjait.

A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja által szabályozott befogadási ok, a joggyakorlat egységének biztosítása, és a joggyakorlat továbbfejlesztése befogadási okok elkülönülnek egymástól. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a befogadási kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet folytán a jogegység sérült vagy sérülhet. Akkor kerülhet sor e befogadási okra tekintettel a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatára, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata alapján, a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes ugyan, de annak követése a körülmények változása folytán nem támogatható. (Kfv.I.35.542/2021/2; Kfv.VII.37.025/2021/2)

[31] A Kúria a jelen jogvitában vizsgálat tárgyát képező, a felperes adólevonási joga gyakorolhatóságával összefüggésben született alperesi határozat és az ennek jogszerűségét vizsgáló bírósági ítélet kapcsán nem észlelt olyan körülményt, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné. A Kúria ugyanis széles és egységes joggyakorlattal rendelkezik az adólevonási jog tartalmi és alaki feltételei értékeléséről, és a Kúria gyakorlatában az is hangsúlyos, hogy az adólevonási jogot mindig az ügy egyedi körülményei alapján kell megítélni. (Kfv.I.35.032/2021/8., Kfv.V.35.275/2023/3.) A Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK véleménye – ahogy arra több kúriai határozat is hivatkozott – az EUB ítéletei alapján kialakult elméleti alapvetések rendszerezése. (Kfv.I.35.007/2021/5., Kfv.I.35.009/2021/5.) A KMK vélemény 2. pontja szerinti esetkörrel összefüggésben is számos kúriai döntés született, és a Kúria az adólevonási jogot gyakorló adózótól, jelesül a felperestől ésszerűen elvárható intézkedések körében is kialakította gyakorlatát (Kfv.I.35.318/2018/8., Kfv.V.35.651/2018/6., Kfv.I.35.122/2020/7., stb.). Hangsúlyos továbbá, hogy a kúriai gyakorlat szerint az ésszerűen elvárható intézkedések köre mindig az adott ügy körülményeitől függ, melyek elbírálása az eljáró bíróság feladata. (Kfv.I.35.128/2018/4. indokolás [28] pont).

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha a felmerült jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, s a Kúria iránymutatása szükséges, vagy társadalmi jelentősége folytán a jogalanyok széles körét érinti. Ezen befogadási ok fennállásának megállapítása tehát igényli,

hogy a konkrét, egyedi ügyben elfoglalt jogi álláspont ne csak az adott ügyben érintettek legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is iránymutatást adjon. A Kúria azonban ezen befogadási ok esetében is kimondta, hogy a felülvizsgálat befogadásának akkor van helye ezen pont alapján is, ha a Kúria az adott jogkérdésben még nem foglalt állást. (Kfv.III.37.596/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.)

[33] Bár a felperes arra helyesen hivatkozott felülvizsgálati kérelmében, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaihoz kapcsolódóan – a Kp. 117. § (4) bekezdésében írt rendelkezésre is figyelemmel – a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet nem terheli indokolási kötelezettség, ugyanakkor a Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadási okot indokolva, az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelésével összefüggő tevékenységét állította joggyakorlat egysége, illetve annak továbbfejlesztése szempontjából vizsgálandó kérdésnek.

[34] A Kúria egységes gyakorlattal rendelkezik a bizonyítás értékelésével kapcsolatos felülvizsgálati kérelmek befogadására vonatkozóan is. A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárás során az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség. (Kúria Kfv.V.37.680/2023/3., Kfv.II.37.760/2022/2.) A Kúria a megelőző eljárás és a közigazgatási per iratai vizsgálata után megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme iratellenességre és kirívó okszerűtlen bizonyíték értékelésre alaptalanul hivatkozott. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes nem ért egyet a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok elsőfokú bíróság vagy az adóhatóság általi értékelésével, nem teremti meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát. (Kfv.V.37.605/2023/2., Kfv.V.37.625/2023/5.)

[35] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdéséből következően megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, és megállapította, hogy nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának a szükségessége.

[36] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja és Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra a felülvizsgálati kérelem nem hivatkozott, ezeket a Kúriának a Kp. 117. § (4) bekezdésére figyelemmel vizsgálnia sem kellett.

[37] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a rendelkező rész szerint határozott.

A döntés elvi tartalma

[38] *Nincs helye a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának, ha a közigazgatási jogvitában vitává tett jogkérdésben a Kúria korábban már állást foglalt, és a jogerős ítélet a joggyakorlatnak megfelel.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül határozott.

[40] Az eljárási illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás illetékmentes volt.

[41] A Kúria határozatával szemben a további felülvizsgálati lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. december 12.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró